

DE-AI FI...

LARISA BĂLAN

De-ai fi o adiere de mai,
Te-aș săruta pe ale frunții brize,
Și a-și stropi în dragoste albastră
Natura moartă din jur.
Iar când ușor noaptea se lasă,
Eu mă aplec,
Iar zâmbetul îmi cade greu,
Pe umerii clipelor ce le-am avut.
Visez!
O, viață, cu lacrimi în potire,
Minuni, iubire și nimicuri,
Furtuni și ploi și vânturi
Și dragoste din nou.
Iar în a dimineții vrajă,
Te-aș opri să mai clipești
Și un cuvânt chiar de mai ai,
Eu l-aș opri, să nu vorbești...
De-ai fi o adiere a zilelor de mai
Să taci!... atât îmi mai doresc...
Dar adiere tu nu ești...